

Közösségi műhely – augusztus

A NSW-i Magyar Szövetség 2011. augusztusi tanácsülésén Kardos Béla tb. elnöki beszámolójában elhangzott közérdekű események és határozatok:

• Július közepén kedves levelet hozott a posta, amit érdemes mindenkinek elolvasni, aki szívén viseli a hivatalos kapcsolatokat Magyarországgal és Ausztrália között:

„Dear Béla, I am writing to advise you that I will leave Hungary on 10 July 2011 at the conclusion of my term as Australia's Ambassador to Hungary.

Final departures from a country of posting are always fraught with sadness, regrets at tasks left unfulfilled and places not visited (or at least not visited often enough) and warm memories of the people and places that helped define what have been for me a truly wonderful four years in Hungary. There is also a sense of anticipation as one contemplates the next phase in one's life.

Whenever this next phase in my own life might lead, I will carry with me the blessing of friendships and congenial working relationship forged here in Hungary. I am truly grateful to all of the friends and colleagues who helped make this posting a most memorable one – from the friendly and productive cooperation I experienced from Hungarian Government and regional and party political officials to the bonhomie and solidarity of the Australian and other communities; from the distinguished fraternities of the many Hungarian universities, institutes and colleges I had the privilege to visit to the inquisitive and energetic electronic and print media with whom my Embassy has had so much to do; from the Church organisations which enriched our spiritual lives to the Australian-Hungarian communities of which we are so proud; and from Hungary's rich and creative cultural life to the exciting and forward-looking Hungarian wine (and pálinka) makers, who are rapidly building an enviable reputation for the Hungarian wine industry of the 21st century.

My wife, Petra Weber, who is currently in Sydney with our daughter Lizz, joins me in saying farewell. Petra also found her time here a rewarding and fulfilling experience. Many of our friends will have had a chance to visit her art exhibitions and will remember her work with the Diplomatic Spouses of Budapest club. Hungary will have two more good friends in Australia, to join the many tens of thousands already there.

I wish you all every joy and success in the future and look forward to seeing you again – in Hungary or in Australia or elsewhere in this ever-shrinking world.

With my best regards
Alex J. Brooking

• A Magyar Élet július 21-i számában egy oldalas beszámoló jelent meg a júliusi ülésünkön történt lényegesebb közérdekű események ismertetésével.

• Július 27-én megbeszélést folytattam Kovách Péterrel a Bridge Blue oktatási és bevándorlási tanácsadó szervezet igazgatójával, aki előzetesen Ilosvay-Egyed Katalin elnökünkkel már egyezsége jutott honlapunk sponzorálása ügyében. Mi most

a gyakorlati teendőket beszéltük meg egy célszerűbb orientálás megvalósítására, ami arculattervezést és profi honlapkezelést jelentene, miután e teendőkre két hölgy vállalkozott.

• A Magyar Élet július 28-i számában további közérdekű események ismertetésével szolgáltunk, havi eseménynaptárunkkal egyetemben.

• Július végén Csaba Gábor nagykövet telefonon hívott fel Canberrából, hogy elköszönjön és jelezte, hogy úton van számomra egy búcsúlevél. Ebben a következők olvashatók: Kedves Béla! Négy Ausztráliában eltöltött csodálatos év után hazatérésünkhöz közelegve szeretnénk elköszönni, és köszönetet mondani mind azért a támogatásért és a jó tanácsokért, amelyeket itteni feladataim elvégzéséhez, a magyar-ausztrál kapcsolatok intenzívebbé tételéhez nyújtottál.

A Magyarország és Ausztrália közötti kapcsolatok elmélyítése és az ausztráliai magyarság érdekében végzett munkám kiemelkedő pontjai közé tartozott Solyom László köztársasági elnök úr 2009-ben lebonyolított látogatása, a sok honfitársunk számára értékes áttörést jelentő magyar-ausztrál szociális biztonsgági megállapodás közelmúltbeli aláírása, az egyszerűsített honosításról szóló törvény eredményeként megrendezett első állampolgársági eskütelek és a magyar kultúra jó hírét öregbítő 2011. februári canberrai Prom Concert. Az elmúlt években rendszeressé vált az ausztrál partnerekkel folytatott külpolitikai párbeszéd, és örömteli módon élénkebb érdeklődést tapasztalunk az itteni üzleti élet részéről a Magyarország által kínált lehetőségek iránt.

A munkában és szép eredményekben egyaránt gazdag évek után családommal július legvégén térünk vissza Magyarországra, ahol Edittel együtt a Külügyminisztériumban folytatjuk pályánkat az előttünk álló néhány évben. Bár földrajzilag nagyon messze kerültünk Ausztráliától és itteni barátainktól, a jövőben is igyekszünk lehetőségeinkhez mérten hozzájárulni ahhoz, hogy az országaink közötti 16 ezer kilométeres távolság gyakorlati értelemben tovább zsugorodjék. Abban is nagyon bízunk, hogy sikerül személyes kapcsolatainkat is fenntartani, és minél több barátunkkal találkozhatunk az elkövetkező években Magyarországon vagy a világ más pontjain.

Támogatásodat még egyszer hálásan köszönöm. Cilut is szeretettel üdvözljük. További sikereket és jó egészséget kívánunk Nektek.

Baráti köszöntéssel: **Gábor**

• Augusztus 4-én találkoztam Kovách Péter társaságában, Hivessy Hajnikával és Farkas Krisztinával, ők tervezik meg az elgondolás értelmében honlapunk új arculatát, és rakják fel arra a megkívánt anyagokat. Konstruktív volt a találkozó. Péter elmondta elképzeléseit, Hajnika jegyzetelte, én írásban ismertettem elgondolásaim. Mire elnökünk visszaérkezik világszerte útjáról már kész lesz a honlap.

• Augusztus 4-én a Magyar Élet ismét egy teljes oldalon tette közzé az általam összeállított „Ausztráliai magyar közösségi tájékoztatót”, amit másnap, a július 28-i „Közösségi műhely” rovatunkkal együtt, a világháló

segítségével szétküldtem a nagyvilágba. A visszajelzésekből tudom, hogy más tengeren túli médiumok is átvettek belőle gondolatokat.

• Augusztus 6-án máris létre jött a találkozó Alex Brooking volt budapesti ausztrál nagykövetségünkkel. A Deák Kör hívta meg előadás tartására. Tartalmasan számolt be a magyarországi helyzetről, az új kormány fokozott mérvű tevékenységéről, ami az adósságcsapdától való megszabadulást célozta meg. Szólt a média-, és az alaptörvényről, a kivetett bank- és egyéb különadókról, a gazdaságot élénkítő tervekről. Mindezek eredménye a jövő függvénye, ami nem a legrózsásabb. Engem különösen Orbán kormányfő és Kevin Rudd külügyminiszter találkozásánál elhangzott eszmecsere érdekelt. Ebből kitűnt hogy az ausztrál külügyminiszter is a Távol-keletre irányította a figyelmet, miszerint Kína és India évszázadokkal előbbi világgazdasági hegemoniájának visszaszerzésére törekszik, s erre megvannak az adottságai. Ausztráliának és Magyarországnak össze kell fognia, és kiaknáznia ennek esetleges előnyeit, amiben az ausztrál gyakorlat segítségül szolgálhat. Nos, itt jön a képbe a Sydney főkonzulátus általam 2009-ben kifogásolt bezárásának bűnösen végrehajtott, felelőtlen tette. Itt állt a magyar főkonzulátus felkészülve a Távol-kelet kapujában a teendők ellátására, s egy felelőtlen kormányintézkedés megfosztotta Magyarországot attól, hogy kiaknázza a már akkor-tájt kínált távolkeleti lehetőségeket. Mindezt kifejtettem levélben Magyarország akkori külügyminiszterének, és az ellenzék vezetőinek. Ami talán segíteni fog a helyzeten, hogy a magyar kormányfő ígéretet tett az ausztrál külügyminiszternek is a Sydney-i főkonzulátus újra megnyitására.

• Augusztus 7-én jól sikerült Cserkés Pikniken vettünk részt. Még Alex Brooking is részt vett rajta, mert előző napi előadása után érdeklődött, hogy hol tudna magyar fűszer és csemege árúhoz jutni, amit megszeretett Magyarországon. – Mi sem könnyebb – mondtam, jöjjön el a cserkés piknikre, s ott mindent beszerezhet. Így történt, még egy barátját is elhozta magával, bevásárolt és jóízűen, boldogan fogyasztották a frissen sült kolbászt és a lángost. A pikniken minden elment, három óra után már egy darab sütemény sem maradt, és a lángos is mind elfogyott. Sokan voltak – egy 30 éve nem látott barátommal is találkoztam –, és rengeteg új arcot láttam. Csak így tovább. A jó és becsületes munkának mindig megjön az eredménye.

• Ezen az augusztus eleji hétvégén, jó hírek érkeztek. Értesítés jött Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr titkárságától, hogy a tavaly elmaradt látogatása esetleg idén az októberi forradalom és szabadságharc 55. évfordulóján megvalósulhat.

Válaszlevél érkezett címemre Sikó Anna nagykövet asszonytól, ebből egy bekezdést idézek: „Nagy örömmel, nagy lelkesedéssel, és persze izgalommal készülök Canberrába. Felemelő érzés országunkat, nemzetünket képviselni bárhol a világon, de az a tudat, hogy az egyik legmesszebbi és mégis talán legaktívabb magyar közösség része lehetek, különösen lelkesít. Köszönöm kedves sorait és

bízom benne, hogy jól fogunk tudni együtt dolgozni, megtisztelő, hogy számíthatok Önre, Önökre.”

Természetesen választoltam mindkét levélre. Beszéltem canberrai misszióink jelenlegi vezetőjével Sárdi Károly első titkárral, aki biztosított, hogy ha a külügyminisztériumból megkapja az utasítást, azonnal hozzá lát Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr látogatásával kapcsolatban a protokolláris és gyakorlati teendők ellátásához. Elnökünk Ilosvay-Egyed Katalin pedig, aki jelenleg Magyarországon tartózkodik, igyekszik személyes találkozót kieszközölni.

Magyarországgal kapcsolatos kritikák, vélemények:

Ez az eszetendő sok eredményt és sok kritikát hozott az Orbán-kormány számára. A nemzetközi baloldal: a szocialisták, a liberálisok és a zöldek, összpontosított támadást intéztek a média- és az alaptörvény, a bank- és a különadók, a nyugdíjpénztárak államosítása, valamint a sarkalatos törvények meghozatalára. Ezek szemléltetésére ismertetem az alábbiakat:

• Amerikai elismerés az új alaptörvénynek: Határozatban gratulált Magyarországnak „ezeréves történelme első nemzeti alkotmányához” Pennsylvania állam szenátusa. Az előterjesztő szenátor, John P. Blake méltatásában kiemelte egy washingtoni intézet vezetőjének a preambulum megírásához nyújtott segítségét is. A demokrácia hatalmát nem lehet túlbecsülni – mondta, gratulálva Orbán Viktor miniszterelnöknek és a magyar népnek, amiért sikerült együtt megalkotniuk az új nemzeti alkotmányt, amely számos olyan jogot tartalmaz, amilyent az amerikaiak is gyakorolhatnak. Ami az ország történelmi gyökereit magába foglaló Nemzeti Hitvallást illeti, John P. Blake – még bevezetőjében – mindekenelől azzal indokolta határozati javaslatának betervezését, hogy egy közeli barátja – aki a Washingtonban működő Nobel Béke-díjra felterjesztett Institute on Religion and Public Policy egyik vezetője – „ténylegesen együttműködött a magyar kormányval a preambulum megszövegezésében”.

Így tehát Pennsylvania állam szenátusa határozatban gratulált nemzeti alkotmányunkhoz, megelőzve sok nemtelen kritikát. Érdekes, hogy az ilyen természetű megnyilatkozásokról milyen keveset lehet hallani.

• Martonyi János külügyminiszter nyilatkozata is kevés publicitást kapott, miszerint a szilárd gazdaság védelmet ad Magyarországnak. A külügyminiszter szerint Magyarországot nem fenyegetik olyan veszélyek, mint az euró-zóna jó néhány tagállamát. Nemcsak azért, mert a kormányzat elszánt az adósságsökkentésre, hanem azért is, mert emögött versenyképes gazdaság van. A külügyminiszter erről a Magyar Európai Üzleti Tanács (HEBC) „Kiszámíthatóság és versenyképesség” című éves jelentésének bemutatóján beszélt. Elmondta, 2011 első öt hónapjában Magyarország külkereskedelmi mérlegetöbblete 3,27 milliárd euró volt, és várakozásai szerint ez az összeg az év végéig több mint hat milliárd euró lesz. A politikus szerint feltétlenül elmondható, hogy a pozitív adat növelheti a befektetői bizalmat az or-

szág iránt. Ráadásul a külkereskedelmi mérlegetöbblet fizetési mérlegetöbblettel is párosul, ami szintén jól alakul, és úgy néz, hogy magasabb lesz a tavalyinál.

• Annál intenzívebb az otthoni baloldali sajtónak a tálalása, miszerint: „Aggódik az amerikai külügy a magyar politika miatt”. Aggodalmát fejezte ki a magyar alkotmányozással, a média helyzetével és az egyházügyi törvénnyel kapcsolatban Thomas Melia amerikai helyettes külügyi államtitkár a képviselőház külügyi bizottságának európai és eurázsiai ügyekkel foglalkozó meghallgatásán. Thomas Melia szerint – aki az amerikai külügyi tárca demokráciával és emberi jogokkal foglalkozó irodájának vezetője –, a jelenlegi „egypárti” magyar kormány arra használja fel példátlan kétharmados parlamenti többségét, hogy olyan változtatásokat foglaljon bele az alkotmányba, amelyek megszüldíthatják hatalmát, korlátozzák a fekéket és ellensúlyokat, és megbénítják a jövő demokratikus kormányait az új politikai, gazdasági és társadalmi kihívások hatékony kezelésében.

A meghallgatáson Thomas Melia írásos választ ígért Jean Schmidt ohioi republikánus képviselőnek a romániai restitúcióval kapcsolatban feltett kérdéseire. A jelentős számú magyar szavazóval élő körzetből érkezett képviselő értetlenségét fejezte ki amiatt, hogy a román állam a kommunista rendszer alatt elkobzott 7568 egyházi és közösségi ingatlanok csupán egyharmadát szolgáltatva vissza jogos tulajdonosaiknak, köztük az erdélyi magyar egyházaknak.

Egy helyettes államtitkár aggódik a magyar politika miatt, míg Hillary Clinton külügyminiszter korántsem fogalmazott meg ehhez hasonló nézeteket, amikor Magyarországon járt, pedig igyekeztek őt erre rábírnai az ellenzék részéről. Nos, én inkább fogadom el a külügyi tárca vezetőjének nyilatkozatát, mint egy irodát vezető helyettes államtitkár véleményét. Szerintem az államtitkár-helyettes inkább foglalkozzon az elkobzott erdélyi magyar javak restitúciójának kérdésével, ami sokkal előnyösebb az Egyesült Államok reputációja szempontjából.

• A Neue Zürcher Zeitung megszólította a budapesti Konrad Adenauer Alapítvány vezetőjét, aki pozitívan véleményezte a magyar kormányfőt a külföldi kritikákkal szemben, sőt azt mondta: „Orbán Viktor karizmatikus személyiség, erős küldetésstudattal és kiváló retorikai képességekkel kormányoz, aki nemcsak gazdaságilag akarja talpra állítani Magyarországot, hanem mindenekelelt arra koncentrálni, hogy megvalósítsa hazájában azt, amit Németországban az 1980-as években »szellemi-erkölcsi fordulatnak« neveztek”.

• Nyilvánosságra hozták az Országgyűlés 2002–2010 közötti államadósságnövekedés okait vizsgáló bizottság jelentését. Máris kórusban kiabálják, hogy alkotmányellenes visszamenőleg felelősségre vonni az akkor regnáló kormányt és miniszterelnökeit, hiszen az Országgyűlés által megszavazott költségvetés szerint jártak el. Ez talán így igaz, de felelősségre lehet vonni, azokat, akik a rájuk bízott felelősségteljes pénzügyi tranzakciókat nem az Országgyűlés által szavatolt, annak meghatározott célkitűzései szerint, hanem egyéni érdekek alkalmazásával hajtották végre, hatalmas károkat okozva ezzel az országnak.